

ความสุขอยู่ที่จิตใจ ที่รับรู้ได้ถึงความสุข



คงเป็นไปได้ไม่ว่า หากเราได้รับการให้มากขนาดนั้น
แล้วจะเกิดความพอใจ นั้นเป็นเพราะว่ามนุษย์มีความ
ละโมภ และจิตใจที่โลกของคนเรานั้นไม่มีขีดจำกัด

เรามักคิดว่า ความสุขคือการไขว่คว้าให้ได้มาซึ่งสิ่งของ
เงินทอง ตำแหน่ง เกียรติยศ แต่ดูที่ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่
เงื่อนไขของการมีความสุขเลย

หากรู้สึกได้ถึงความสุขเมื่อเห็นดอกไม้ริมทางธรรมดาๆ
หรือมีความสุขกับการกินดี ขับถ่ายดีในทุกๆ วัน ก็คง
ไม่มีความสุขใดมากไปกว่านี้

ความรู้สึกที่สามารถรับรู้ถึงความสุขที่มีอยู่ตอนนี้
เป็นรากฐานที่จะทำให้ความรู้สึกถึงความสุขเพิ่มขึ้น
เรื่อยๆ

ศาสนาเทนรีเคียว คำสอนแห่งการดำรงชีวิตอันผาสุกเบิกบานใจ

ความสุขอยู่ที่จิตใจ ที่รับรู้ได้ถึงความสุข



คงเป็นไปได้ไม่ว่า หากเราได้รับการให้มากขนาดนั้น
แล้วจะเกิดความพอใจ นั้นเป็นเพราะว่ามนุษย์มีความ
ละโมภ และจิตใจที่โลกของคนเรานั้นไม่มีขีดจำกัด

เรามักคิดว่า ความสุขคือการไขว่คว้าให้ได้มาซึ่งสิ่งของ
เงินทอง ตำแหน่ง เกียรติยศ แต่ดูที่ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่
เงื่อนไขของการมีความสุขเลย

หากรู้สึกได้ถึงความสุขเมื่อเห็นดอกไม้ริมทางธรรมดาๆ
หรือมีความสุขกับการกินดี ขับถ่ายดีในทุกๆ วัน ก็คง
ไม่มีความสุขใดมากไปกว่านี้

ความรู้สึกที่สามารถรับรู้ถึงความสุขที่มีอยู่ตอนนี้
เป็นรากฐานที่จะทำให้ความรู้สึกถึงความสุขเพิ่มขึ้น
เรื่อยๆ

ศาสนาเทนรีเคียว คำสอนแห่งการดำรงชีวิตอันผาสุกเบิกบานใจ

“เมื่อทำให้ทุกคนชื่นบาน จึงเรียกได้ว่า
ความผาสุกเบิกบานใจโดยแท้ ถ้าหากว่า
รำเริงเบิกบานแต่เฉพาะพวกเจ้าเท่านั้น
แต่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน อย่างนี้เรียกว่า
ความผาสุกเบิกบานใจที่แท้จริงไม่ได้”

โอะซะซะชิซุ คำตรัสชี้แนะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
ในวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2440

“เมื่อทำให้ทุกคนชื่นบาน จึงเรียกได้ว่า
ความผาสุกเบิกบานใจโดยแท้ ถ้าหากว่า
รำเริงเบิกบานแต่เฉพาะพวกเจ้าเท่านั้น
แต่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน อย่างนี้เรียกว่า
ความผาสุกเบิกบานใจที่แท้จริงไม่ได้”

โอะซะซะชิซุ คำตรัสชี้แนะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
ในวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2440

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงสอนอีกว่า
“เพียงแค่นั้นเองได้ดีในขณะนี้
ก็พอแล้ว ความคิดอย่างนี้ผิด
ทั้งนั้นแหละพวกเจ้า” หากเราใช้
ชีวิตได้ตามใจชอบก็คงจะมีความสุข
 แต่นั่นถือเป็น “ความผาสุก
เบิกบานตามอำเภอใจตัวเอง”



ไม่ใช่หนทางที่คนจำนวนมากสามารถก้าวเดินไปได้ยาวนาน ท่ามกลาง
ความก้าวหน้าทางสังคมในระดับสูง มีความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ก็จริง
แต่ถ้าหากว่าเป็นความเจริญรุ่งเรืองโดยเพิกเฉยต่อคนในประเทศที่
กำลังพัฒนาหรือลูกหลานของเราแล้ว ถือเป็นเรื่องที่เลวร้ายมาก เรา
ควรมีความสำรวมตนและแสวงหาหนทางที่ทุกคนสามารถดำรงชีวิต
อันผาสุกเบิกบานใจได้ยาวนานโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังแม้แต่คนเดียว

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงสอนอีกว่า
“เพียงแค่นั้นเองได้ดีในขณะนี้
ก็พอแล้ว ความคิดอย่างนี้ผิด
ทั้งนั้นแหละพวกเจ้า” หากเราใช้
ชีวิตได้ตามใจชอบก็คงจะมีความสุข
 แต่นั่นถือเป็น “ความผาสุก
เบิกบานตามอำเภอใจตัวเอง”



ไม่ใช่หนทางที่คนจำนวนมากสามารถก้าวเดินไปได้ยาวนาน ท่ามกลาง
ความก้าวหน้าทางสังคมในระดับสูง มีความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ก็จริง
แต่ถ้าหากว่าเป็นความเจริญรุ่งเรืองโดยเพิกเฉยต่อคนในประเทศที่
กำลังพัฒนาหรือลูกหลานของเราแล้ว ถือเป็นเรื่องที่เลวร้ายมาก เรา
ควรมีความสำรวมตนและแสวงหาหนทางที่ทุกคนสามารถดำรงชีวิต
อันผาสุกเบิกบานใจได้ยาวนานโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังแม้แต่คนเดียว